

TEMPS DE PREGÀRIA, PER UN TEMPS INCERT -4

Montblanc, 15 d'abril de 2020

Oratori de la Plebania

INVOCACIÓ INICIAL

CANT

HIMNE A LA LLUM

M. Lluïsa Cortès - Cants de la Litúrgia Bizantina

Jesucrist resplendor celestial
reflex gloriós del Déu sant.

Llum que ve del cel,
per omplir els nostres cors.

El sol baixa plàcidament
la nit vindrà a omplir-ho tot.

Llum eternal davant vostre ens prosternem
us adorem.

Glòria a Vós, Pare Sant,
Glòria a Vós, Jesucrist el Senyor
Glòria a Vós, Sant Esperit

Reveu la nostra lloança
oh santa Trinitat.

JO OBRIRÉ ELS VOSTRES SEPULCRES

cf. Ferret, Núria. La Paraula era Déu. CPL. Emaús maior 6. Barcelona 2015 p.420

Dia de corredisses... Maria Magdalena matineja, i perquè matineja, «veu»; llavors se'n va corrents a comunicar el que ha vist. Pere i Joan també corren, un més que l'altre, «veuen» i creuen, i perquè han cregut, «entenen» que Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts. Jo només veig ossos descarnats, morts, sense vida [i especialment aquests dies]. Em costa veure alguna cosa més, ja no diguem creure o entendre... Fins i tot em sento sovint com un conjunt d'ossos sense esperança... Senyor, veniu, obriu els nostres sepulcres, infoneu-nos el vostre esperit perquè recobrem la vida, feu-nos aixecar drets i ressuscitem. Jo formo part del vostre Cos, l'església, veniu, pedra angular, a sostenir-nos i vivificar-nos. Jesús, jo sé que el meu cos, que es consumeix, es desfarà, però Vós em donareu una existència nova, immortal, un cos gloriós que ja no es podrà consumir. Senyor, jo no veig ni entenc res, doneu-me fe per creure i, almenys, que sigui dels que matinegen i corren a buscar-vos.

QUEDA'T AMB NOSALTRES

Marcats per l'Esperit

Pels camins d'aquesta vida,
sense veure-ho del tot clar,
amb el pas feixuc i força capficats.

Has sortit al nostreencontre,
t'has posat a caminar
i per la nostra conversa has preguntat.

*Ens expliques l'Esriptura
com ningú no ho ha fet mai
i et reveles en el gest de partir el pa...*

QUEDA'T AMB NOSALTRES
QUE EL DIA JA COMENÇA A DECLINAR
QUEDA'T AMB NOSALTRES
QUI CAMINA AMB TU, JESUS,
MAI NO ES PERDRÀ

Quan arriba l' hora baixa
tu fas com el que se'n va,
però nosaltres t'insistim entusiasmat.

Has entrat a casa nostra,
t'has deixat acomodar
i et mirem als ulls amb el cor abrusat

Aixequem-nos de la taula,
anem a trobar els germans:
"Realment és Ell, Déu l'ha ressuscitat!"

Aplegats en el seu Nom
tornarem a caminar
fins que torni ple de glòria i majestat!.

DEL COMENTARI D'ORÍGENES SOBRE L'EVANGELI DE SANT JOAN

TRADUCCIÓ. Ferret, Núria. La Paraula era Déu. CPL. Emaús major 6. Barcelona 2015 p.418

Desfeu aquest temple, i en tres dies el tornaré a aixecar. Segons el meu parer, tant el temple com el cos de Crist poden anomenar-se, amb tota veritat, figura de l'Església, ja que L'Església, bastida amb pedres vivies, edificada com a casa espiritual, per a formar un sacerdoti sant, constituïda sobre el fonament dels apòstols i dels profetes, i amb el mateix Crist Jesús per pedra angular, pot anomenar-se temple amb tota raó. Per això l'Esriptura afirma dels fidels: *Vosaltres sou el cos de Crist, i part dels seus membres.* Per tant, encara que el bon ordre de les diverses pedres s'enderroqués, encara que els ossos de Crist fossin dispersats per les envestides de les persecucions, o els turments amb què ens amenacen els perseguidors pretenguessin destruir la unitat d'aquest temple, **el temple seria novament reconstruït i el cos ressuscitaria al tercer dia**, és a dir, passat el dia del mal que s'acosta i el de la consumació que el seguirà.

Perquè arribarà certament un tercer dia en què naixerà un cel nou i una terra nova, quan aquests ossos, és a dir, tota la casa d'Israel, ressuscitaran en aquell solemne i gran diumenge, en el qual la mort serà definitivament anihilada. Per això podem afirmar que la resurrecció de Crist, que posa fi a la seva creu i a la seva mort, conté i inclou ja en si la resurrecció de tots els qui formem el cos de Crist. Ja que de la mateixa manera que el cos visible de Crist, després de crucificat i sepultat, ressuscità, així també s'esdevindrà amb el cos total de Crist, format per tots els seus sants: crucificat i mort amb Crist, ressuscitarà també com ell. Cadascun dels sants diu, doncs, com sant Pau: *Déu me'n guard de gloriar-me en res, si no és en la creu de nostre Senyor Jesucrist, pel qual el món és crucificat per a mi, i jo per al món.* Per això de cadascun dels cristians es pot afirmar, no solament que ha estat crucificat amb Crist per al món, sinó també que amb Crist ha estat sepultat, ja que, si pel nostre baptisme *hem estat sepultats amb Crist*, com diu Sant Pau, *amb ell també ressuscitem*, afegim, per insinuar-nos ja les arres de la nostra futura resurrecció.

SALM 103

Beneeix el Senyor ànima meva. Beneeix el Senyor.

Beneït sigueu, Senyor.

Beneït sigueu, Senyor.

Beneeix el Senyor, ànima meva. Senyor Déu meu que en sou de gran.

Beneït sigueu, Senyor Déu meu. Beneït sigueu, Senyor.

Aneu vestit d'esplendor i de majestat.

Us acompanyen la llum com un mantell.

Beneït sigueu, Senyor Déu meu. Beneït sigueu, Senyor.

Heu estès al cel com una vela,
i dalt les aigües i us heu fet un palau
preneu els núvols per carrossa
i avanceu sobre les ales dels vents.
teniu els vents per missatgers,
el foc i les flames per executar les ordres.

Assentareu la terra sobre uns fonaments
incommovibles, per segles i segles.

Beneït sigueu, Senyor Déu meu. Beneït sigueu, Senyor.

La cobrireu amb el mantell dels oceans,
les aigües sepultaven les muntanyes.

Les amenaceu i pugen a l'instant,
es precipiten en sentir el vostre tro,
pujant les muntanyes, i baixant per les valls
fins el lloc on els havíeu assignat;
Vós fixareu un límit que no traspassaran,
mai més no cobriran la terra.

De les fonts en feu brollar torrents,
que s'escolen entre les muntanyes;
s'hi abeuren els animals feréstecs,
els ases salvatges hi apaguen la set,
a les seves ribes nien els ocells,
refilen entre les branques.

Des del vostre palau regueu les muntanyes,
sacieu la terra de pluges del cel;
feu néixer l'herba per al bestiar
que treballa al servei de l'home.

I ell treu el pa de la terra,
i el vi que li alegre el cor.
L'oli que li ungeix el front,
i el pa que li renova les forces.

S'assaonen els arbres més alts,
els cedres del Líban que ell plantà.
Hi fan niu els ocells,
i, al cim de tot, la cigonya.

La lluna, que heu creat, senyala les festes,
el sol coneix el lloc on s'ha de pondre.
Quan esteneu la fosca, es fa de nit,
i ronden totes les bèsties de la selva;
els lleons rugeixen buscant la presa,
reclamant a Déu el seu menjar.

Quan feu sortir el sol, es retiren,
i s'ajacen als seus caus.
I l'home se'n va al seu treball,
a la seva tasca fins al vespre.

**Que en són de grans, Senyor, les vostres obres.
Totes les heu fetes amb saviesa.
Totes les heu fetes amb saviesa.
Que en són de grans, Senyor, les vostres obres.**

Tots esperen de la vostra mà
que els doneu l'aliment al seu temps;
els el doneu, i ells l'arreglen,
així que obriu la mà, mengen a desdir;
però, si deixeu de mirar-los es desconcerten,
si els retireu l'alè, expiren
i tornen a la pols d'on van sortir.
Quan envieu el vostre alè, reneix la creació,
i renoveu la vida sobre la terra.

Que la Glòria de Senyor, sigui per sempre.
Que Senyor s'alegri en la seves obres.

**Glòria a Vós. Glòria a Vós.
Glòria a Vós Senyor,
creador de tot, de tot l'univers.**

Cantaré el Senyor tota la vida,
cantaré al meu Déu mentre sigui el món
que li sigui agradable aquest poema
son per el Senyor aquests cants de goig.
Que desapareguin de la terra els injustos,
i que no hi hagi més pecadors.

Glòria al Pare, i al Fill, i al Sant Esperit,
ara i sempre i pels segles,
dels segles. Amén.

**Glòria a Vós. Glòria a Vós.
Glòria a Vós Senyor,
creador de tot, de tot l'univers.**

Al·leluia, al·leluia, al·leluia. Glòria a Vós oh Déu.
Al·leluia, al·leluia, al·leluia. Glòria a Vós oh Déu.
Al·leluia, al·leluia, al·leluia. Glòria a Vós oh Déu.

Nostre esperança, Senyor. Glòria a Vós.

DE LA CARTA DE SANT PAU AL CORINTIS

1 Co 15, 51-57

Germans, us vull revelar un misteri: no tots morirem, però tots serem transformats. Serà en un instant, en un obrir i tancar d'ulls, al so de la trompeta final: la trompeta tocarà i els morts ressuscitaran incorruptibles, i nosaltres serem transformats. Perquè aquest cos corruptible s'ha de revestir d'allò que és incorruptible, i aquest cos mortal s'ha de revestir d'immortalitat. Quan aquest cos corruptible s'haurà revestit d'allò que és incorruptible i aquest cos mortal s'haurà revestit d'immortalitat, llavors es complirà allò que diu l'Esclusura: *La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teva victòria? On és ara, oh mort, el teu fibló?* El fibló de la mort és el pecat, i la força del pecat ve de la Llei. Però donem gràcies a Déu, que ens concedeix la victòria per mitjà de Jesucrist, Senyor nostre.

PARENOSTRE

BENEDICCIÓ

SOTA LA VOSTRA PROTECCIÓ

Sota la vostra protecció
ens refugiem, oh santa Mare de Déu.⁵⁵
No desoïu les nostres súpriques,
en les nostre necessitats.
En tots els perills
deslliureu-nos sempre.
Verge gloriosa i beneïda.